

Ked' už bolo po pucnoci,
vyšla jasná vezdička,
prišla za mnú do kasárne
tá moje galánečka.

Prišla za mnú do kasárne,
ostała stát u postele;
Stávaj hore, muoj šohajko,
už já stojím pri tebe.

Co že bych já hore stával,
šak ty moja nebudeš,
ked' bys za mňa dušu dała,
z vojny mně nespomuožeš.
Ked' bys za mňa dušu dała,
už je šabľa u remeňa,
už to jináč nemože byt,
já vojáčkem musím byt.

Velikost písne roste též opakováním nápěvků.

Tak na př. u čtvrtého kolečkového typu opakuje se jednou druhá část, aby aspoň časově vyrovnala se oddílu.

Jindy opakováním nápěvků zakrývá se i pravá útvornost i typ písne. Tak na př. píseň

46. Ze Sklenova.

On-draš, On-draš, do-bře so-bě roz-važ, do-bře so-bě roz-važ,
ke - ru ce-stú iť maš.

jest typu nejmenšího kolečka.

Tím, že se tony c—h dvakrát ještě nad počet půloddílový opak ují působí píseň, jakoby toliko na dvě časové polovice o pěti taktech se rozpadala.

V prvním i druhém případě ukazuje se následkem opakování nápěvků ne pravá, ale lichá útvornost písne. Převládá v liché útvornosti větší citlivost časová, již jest umění skladatelskému zapotřebí.

Že v písních našich dospívá se největší velikosti útvorné, toho důkazem jsou písne útvaru slohového; spojují se v něm čtyři oddíly.

2. Typy slohových písní.

Blízky velikosti slohy* jsou již písne 101, 154, 556.

Úplná shoda typů předvětných se slohovými ukazuje, jak toliko prudším rozmachem ducha překročena meze z útvaru předvětného do slohového.

Hlubokým dechem roznícené duše spojilo se v první nápěvek osm i více tonů, a již rostla píseň v širokou periodu.

a) Vyzněl-li v útvaru předvětném první oddíl s časovkou rovnoměrných dob, tož v slohové písni celé předvěti jest o rovných dobách.

* periody.